

บทที่ 9

ความรับผิดชอบต่อสังคมและจริยธรรมทางธุรกิจ



ผศ.ดร.สุดารัตน์ พิมลรัตน์กานต์

หมายเหตุ : เอกสารชุดนี้ใช้สำหรับการบรรยายในการอบรมครั้งนี้เท่านั้น ไม่อนุญาตนำขึ้นสู่ website หรือ ออนไลน์

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

บทที่ 9 ความรับผิดชอบต่อสังคมและจริยธรรมทางธุรกิจ มีหัวข้อดังต่อไปนี้

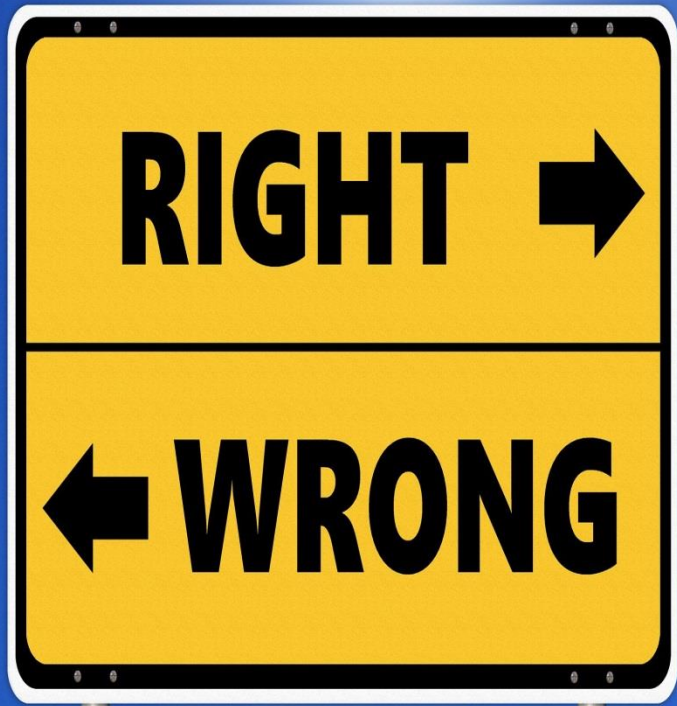
1. จริยธรรมทางธุรกิจ
2. ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ
3. แนวทางการปฏิบัติในด้านจริยธรรม
4. ผลที่ธุรกิจจะได้รับจากความรับผิดชอบต่อสังคม
5. การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีจรรยาบรรณ
6. จริยธรรมของนักธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมไทย

1. จริยธรรมทางธุรกิจ

- จริยธรรม (Ethics) เป็นส่วนประกอบสำคัญในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะทางด้านสังคมและการเมือง
- จริยธรรมในสังคมช่วยกำหนดประชาคติและส่งผลต่อค่านิยม (Value) และทัศนคติ (Attitude) ของบุคคลในสังคม มาตรฐานทางจริยธรรม (Ethical Standard)
- มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกับส่วนประกอบอื่นๆ ทางด้านสังคมและการเมือง
- เหตุผลของความจำเป็นที่ต้องมีจริยธรรมในธุรกิจคือ ทัศนคติและความเห็นพ้องต้องกันของคนในสังคมว่าสถาบันทั้งหลายในสังคมรวมทั้งสถาบันทางธุรกิจจำเป็นต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมของตนเอง



ปัจจัยที่ทำให้ค่านิยมในการทำธุรกิจแบบเก่าแก่
หรือแบบที่เน้นหาแต่กำไรเสื่อมลงมี 4 ประการคือ



1. ขนาดของสถาบันทางธุรกิจเติบโต
หมายความว่าตลาดเพียงอย่างเดียวกำหนดกิจกรรมและ
การตัดสินใจขององค์การธุรกิจไม่ได้ นั่นคือการเติบโต
ขององค์การทางธุรกิจมีมากกว่ากลไกตลาด

2. การขยายตัวของข้อบังคับทางกฎหมายที่
ควบคุมธุรกิจ รวมทั้งบทบาทของรัฐบาลที่เข้ามา
แทรกแซงในกิจกรรมขององค์การธุรกิจมีมากขึ้น

ปัจจัยที่ทำให้ค่านิยมในการทำธุรกิจแบบเก่าแก่
หรือแบบที่เน้นหาแต่กำไรเสื่อมลงมี 4 ประการคือ(ต่อ)

3. ความหวังใยของประชาชนเกี่ยวกับ
สภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีมากขึ้น เช่น ปัญหา
มลพิษซึ่งปัญหาเหล่านี้แก้ไขไม่ได้ด้วยกลไกตลาด

4. ความรู้สึกในเกียรติภูมิของตนเอง ความ
เป็นมนุษย์และคุณค่าของชีวิตมนุษย์เป็นค่านิยมที่
สำคัญประการแรกของสังคมในปัจจุบัน



2. ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ

- ปัจจุบันการตัดสินใจและการกระทำต่างๆ ทางด้านการจัดการได้เพิ่มการพิจารณาทางด้านหลักวิชาการ และการปฏิบัติทางสังคมเข้าด้วยกัน
- แต่ผู้บริหารทั้งหลายได้มีการโต้แย้งกันถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์การและสังคม ว่าสิ่งที่สำคัญคือการพิจารณาว่าองค์การควรมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร และพิจารณาต่อไปว่าควรจะได้รับผิดชอบต่อสังคมและแก้ปัญหาของสังคมมากน้อยเพียงใด
- อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าองค์การต้องมีรายได้และผลกำไรอันจะทำให้กิจการดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ

1. ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ (Economic Responsibility)
2. ความรับผิดชอบต่อกฎหมาย (Legal Responsibility)
3. ความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณ Ethical Responsibility)
4. ความรับผิดชอบต่ออย่างพิถีพิถัน (Discretionary Responsibility)



ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ



ระดับ 1 ความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจ

- เพื่อผลิตสินค้าและบริการตามที่ประชาชนต้องการนำมาขายและก่อให้เกิดกำไรสำหรับเจ้าของกิจการในกรณีที่เป็นองค์การทำเพื่อกำไร
- นับว่าเป็นความรับผิดชอบหลักและความรับผิดชอบดั้งเดิมของการดำเนินกิจการ จนอาจกล่าวได้ว่า **ผู้บริหารในอดีต** บางคนไม่เคยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อด้านอื่นเลย นอกจากความรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ

ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

ระดับ 2 ความรับผิดชอบทางกฎหมาย

- เพื่อดำเนินกิจการไปตามครรลองของกฎหมายและกฎข้อบังคับต่างๆ
- อย่างไรก็ตามกฎหมายและข้อบังคับไม่สามารถจะครอบคลุมการกระทำทุกอย่างที่องค์กรกระทำได้ ด้วยการกระทำอย่างไม่ผิดกฎหมาย
- แต่องค์กรควรจะทำหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของผู้บริหารองค์กรนั้นๆ

Go Vegan

ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ



ระดับ 3 ความรับผิดชอบทางจริยธรรม

- การกระทำบางอย่างไม่ใช่สิ่งที่กฎหมายบังคับ ถ้าองค์การไม่ทำก็ไม่ผิดกฎหมาย แต่องค์การเลือกกระทำเพราะเห็นว่าเป็นความรับผิดชอบทางจริยธรรม
- เช่น การให้สวัสดิการด้านเสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย เงินกู้ยืม อาหารกลางวัน รถรับส่งพนักงาน หรือการจัดนำเที่ยว



ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ

ระดับ 4 ความรับผิดชอบอย่างพินิจพิเคราะห์

- ความรับผิดชอบในระดับนี้เป็นความสมัครใจของผู้บริหารองค์การโดยตรง และขึ้นอยู่กับความตั้งใจเลือกกระทำของผู้บริหารแต่ละคน
- ความรับผิดชอบนี้ไม่ได้บังคับไว้ตามกฎหมายหรือเป็นสิ่งที่พนักงานคิดว่าควรได้รับตามหลักจริยธรรม
- เช่น ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้พนักงานทำงานล่วงเวลา แต่กลับจ้างพนักงานเพิ่ม/ เพิ่มเครื่องจักร / เงินเดือน **ทั้งนี้เพราะผู้บริหารได้พินิจพิเคราะห์ อย่างละเอียดแล้วว่าการทำงานล่วงเวลาจะทำให้สุขภาพของพนักงานเสื่อมโทรมและเป็นการบั่นทอนคุณภาพชีวิต**



ระดับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การธุรกิจ

- จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็นระดับขั้นได้โดย จากขั้นที่ 1 เป็นสิ่งที่นักธุรกิจต้องทำเพื่อความอยู่รอด คือความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ
- แต่นักธุรกิจบางคนจะรับผิดชอบต่อสังคมสูงขึ้นไปอีก คือ จะเลือกทำสิ่งที่ได้ผลประโยชน์ได้กำไร แต่ต้องไม่ผิดกฎหมาย
- แต่ถ้านักธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมสูงขึ้นไปอีกขั้น คือจะเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมที่คำนึงถึงจริยธรรมหรือพันธกิจที่การกระทำเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างละเอียดถี่ถ้วน และมีความระมัดระวังและจริงจังขึ้นไปกว่าแค่เพียงคำนึงถึงจริยธรรม
- ดังนั้น นักธุรกิจคนใดมีการตัดสินใจดำเนินการโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับจริยธรรมของนักธุรกิจผู้นั้น



3. แนวทางการปฏิบัติในด้านจริยธรรม

ในการแสดงออกซึ่งจริยธรรมนั้น เรียกว่าเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นผู้บริหารในภาคเอกชน อาจแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของแต่ละหน่วยงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ (Stakeholders) ดังนี้

1. ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ
2. เจ้าของปัจจัยการผลิตต่างๆ
3. สถาบันการเงินและแหล่งกู้ยืม
4. หน่วยงานรัฐบาล
5. ลูกจ้างและสหภาพแรงงาน
6. ลูกจ้างและผู้บริโภค
7. ผู้แข่งขันและธุรกิจอื่นๆ
8. ชุมชนใกล้เคียงและสังคมโดยรวม



แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

- แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมนี้เกิดจากการเรียกร้องจากหลายๆ กระแสให้ธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่อยู่โดยรวมของตน
- การต้องมีความรับผิดชอบต่อความอยู่รอดของธุรกิจของตน
- Keith Davis (1975) ได้มีข้อเสนอประเด็นที่ว่า
“ทำไมนักธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อสังคมและจะรับผิดชอบต่ออย่างไร” ดังนี้



แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อเสนอที่ 1 ความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มขึ้นมาจากอำนาจของสังคม

มาจากแนวคิดที่ว่า ธุรกิจมีอิทธิพลอย่างมากในเรื่องของเศรษฐกิจ / การว่าจ้างแรงงานหรือการสร้าง
ความน่าเชื่อถือในสิ่งแวดล้อม การดำเนินการทุกอย่างจะก่อให้เกิดหรือป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดได้ใน
สังคมที่ทุกคนต้องอยู่ร่วมกันและต้องพึ่งพาอาศัยกัน

ข้อเสนอที่ 2 ธุรกิจจะดำเนินการเป็นระบบเปิด 2 ทาง

- โดยเปิดรับสิ่งที่เป็นแนวความต้องการจากสังคมและเปิดเผยวิธีการดำเนินงานให้สังคมได้รับรู้
ในทางกลับกันสังคมต้องการการรับฟังการรายงานจากธุรกิจว่าทำอะไรไปอันเป็นการแสดงถึง
ความรับผิดชอบต่อสังคม
- ซึ่งทั้ง 2 ฝ่าย ต้องรายงานต่อกันอย่างซื่อสัตย์และเปิดเผย



แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

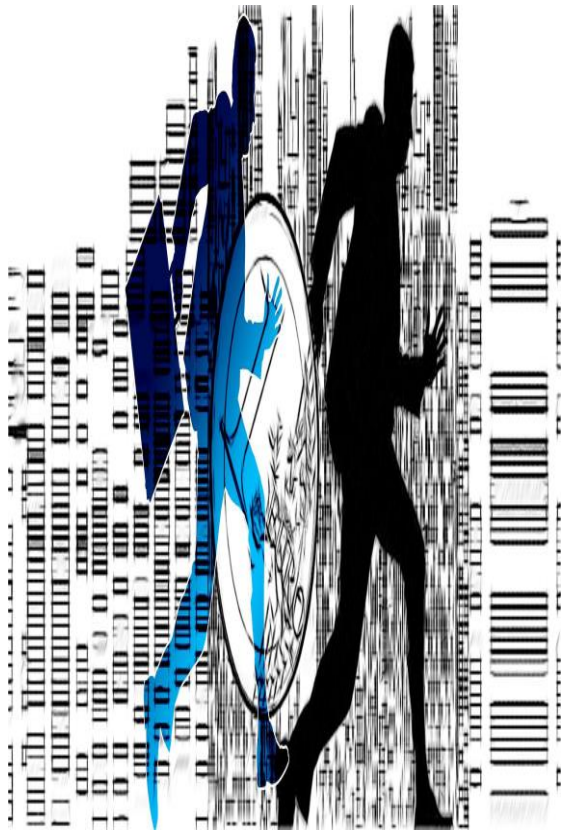
ข้อเสนอที่ 3 การบริการ ผลิตภัณฑ์ หรือกิจกรรมที่จะเป็นผลเสียและผลดีต่อสังคม

การพิจารณาแต่ในแง่ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือได้กำไรทางเศรษฐกิจยังไม่เพียงพอในการพิจารณา แต่ต้องคิดถึงสังคมที่จะได้รับผลกระทบต่อไปทั้งระยะสั้นและระยะยาว”

ข้อเสนอที่ 4 ผลเสียต่อสังคมที่เกี่ยวกับแต่ละกิจกรรม

ไม่ว่าผลผลิตหรือบริการจะต้องมีผลกระทบที่ผู้บริโภค ดังนั้นธุรกิจไม่สามารถจะคาดว่าจะเป็นภัยทดแทนให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทั้งหมดได้ ทำให้ผลเสียในสังคมจริง ๆ ต้องตกอยู่กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นต้นทุนที่สูงกว่ามากเกินกว่าที่สังคมจะคาดคิดได้

แนวความคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม



ข้อเสนอที่ 5 สถาบันทางธุรกิจในฐานะที่เป็นประชากร

- มีความรับผิดชอบในปัญหาที่นอกเหนือจากการดำเนินงานตามปกติ
ข้อเสนอนี้ เน้นว่า
- “ถ้าธุรกิจจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปัญหาของสังคมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยตรง จะเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหาของสังคม”
- และในที่สุดธุรกิจจะได้รับกำไรเพิ่มขึ้นจากการที่ช่วยปรับปรุงสังคมโดยทั่วไป ดังนั้นธุรกิจจึงควรแบ่งปันความรับผิดชอบต่อสังคมกับประชากรทั้งหมดเพื่อปรับปรุงสังคมโดยทั่วไปให้ดีขึ้น

แนวปฏิบัติซึ่งผู้บริหารควรนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจ มีรายละเอียดดังนี้

1. เคารพกฎหมาย
2. พูดแต่ความจริง
3. ให้ความเคารพต่อผู้อื่น
4. ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง
5. ไม่ทำร้ายผู้อื่น
6. การให้มีส่วนร่วม
7. ต้องถือเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบ



แนวปฏิบัติซึ่งผู้บริหารควรนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจ

1. เคารพกฎหมาย

- ข้อเสนอแนะเบื้องต้นในเรื่องความมีจริยธรรมของผู้บริหารและการรับผิดชอบต่อสังคม คือ การเคารพกฎหมายทั้งในตัวเนื้อหา ข้อความ และเจตนาของกฎหมาย

2. พูดยุติความจริง

- การพูดยุติความจริงเป็นการเสริมความเชื่อถือนับถือซึ่งกันและกัน

3. ให้ความเคารพต่อผู้อื่น

การให้ความเคารพต่อผู้อื่นถือเป็นจริยธรรมที่สำคัญ ตัวอย่าง บริษัท IBM ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติประการหนึ่งไว้ชัดเจนว่า “ต้องมีการเคารพความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้อื่น”

ซึ่งหลักการนี้ทำให้บริษัทมีชื่อเสียงด้านการดูแลพนักงานเป็นอย่างดี

แนวปฏิบัติซึ่งผู้บริหารควรนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจ



4. ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง

- คำกล่าวที่ว่า “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นให้เหมือนกับที่ท่านปฏิบัติต่อตนเอง” อาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความมีจริยธรรมของผู้บริหารได้ นั่นคือ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญแก่พนักงานขององค์กรและปฏิบัติต่อพนักงานเช่นเดียวกับผู้บริหารเองต้องการจะได้รับการจากองค์กร

5. ไม่ทำร้ายผู้อื่น

- โดยไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือจิตใจ

แนวปฏิบัติซึ่งผู้บริหารควรนำไปใช้ในการบริหารธุรกิจ

6. การให้มีส่วนร่วม

- ผู้บริหารควรศึกษาความต้องการของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ และพยายามสนองความต้องการโดยเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ไม่ใช่เป็นฝ่ายรับคำสั่งแต่ฝ่ายเดียว

7. ต้องถือเป็นที่หรือความรับผิดชอบ

- ในการปฏิบัติงานที่มีคุณธรรม ผู้บริหารมีความรับผิดชอบหรือหน้าที่ ที่จะต้องปฏิบัติตามหรือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าตนสามารถทำได้หรือหรือมีทรัพยากร ที่ทำได้เพื่อให้เกิดผลดีแก่องค์กร ผู้เกี่ยวข้องในสังคมโดยหรือสภาพแวดล้อม



4. ผลที่ธุรกิจจะได้รับจากความรับผิดชอบต่อสังคม

ลักษณะ 4 ประการที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

1. พยายามเอาใจใส่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด (Stakeholders)

ผลประโยชน์ระยะยาวของผู้ถือหุ้นจะได้รับการตอบสนองอยู่ดีที่สุด ถ้าบริษัทได้เอาใจใส่ต่อความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

2. เป็นบริษัทที่ผูกพันอย่างแน่นแฟ้นต่อวัตถุประสงค์ในระดับสูง

บริษัทต้องมีบทบาทในการให้บริการแก่สังคม ดูแลการมีงานทำและสร้างกำไรที่จะนำไปสู่มาตรฐานการดำรงชีวิต และคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น เป็นบริษัทที่เห็นว่าการเป็นเพียงวิธีการไม่ใช่เป้าหมายของบริษัท

ลักษณะ 4 ประการที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ



3. ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ต้องยอมรับว่าการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงและความสามารถในการตอบสนองเป็นสิ่งสำคัญของความอยู่รอดของบริษัทจะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอกตลอดเวลาและปรับยุทธศาสตร์และการดำเนินงานให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ

4. เป็นบริษัทที่มีความทะเยอทะยาน

พยายามทำทุกอย่างให้ดีที่สุดจึงให้ความสำคัญต่อการริเริ่มสิ่งใหม่เพื่อให้บริษัทบรรลุเป้าหมายในระดับสูงต่อไป

หากผู้บริหารธุรกิจไม่ให้ความสนใจในเรื่องความรับผิดชอบ
จะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่มีต่อการทำงานดังนี้

1. ลูกค้าจะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อองค์การ

- โดยเฉพาะปัจจุบัน เมื่อลูกค้าที่เป็นหัวใจของธุรกิจ
- ธุรกิจจะอยู่ไม่ได้เพราะลูกค้าจะไม่ซื้อหรือใช้บริการ



หากผู้บริหารธุรกิจไม่ให้ความสนใจในเรื่องความรับผิดชอบ
จะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่มีต่อการทำงานดังนี้



2. แรงงาน

- เมื่อคนภายนอกมีความรู้สึกไม่ดีกับธุรกิจ จะเกิดผลด้านแรงงานด้วย
- กล่าวคือแรงงานที่มีอยู่จะมีความรู้สึกไม่อยากจะอยู่ร่วมด้วยกันต่อไป
- การสรรหาแรงงานก็ทำได้ยาก ไม่มีใครอยากมามีส่วนร่วมกับองค์กร ทำให้ขาดคนงานที่มีคุณภาพมาทำงานได้

หากผู้บริหารธุรกิจไม่ให้ความสนใจในเรื่องความรับผิดชอบ
จะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมที่มีต่อการทำงานดังนี้

3. คู่แข่งขันจะนำจุดอ่อนจุดนี้ขึ้นมาโจมตีมาก

- โดยเฉพาะคู่แข่งขันที่มีภาพพจน์ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้กิจการเสียเปรียบคู่แข่งขัน

4. ผู้ผลิตวัตถุดิบไม่ยอมให้ความร่วมมือ

- เพราะมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

5. หน่วยงานรัฐบาล

- จะไม่ให้ความร่วมมืออย่างมากและจะคอยทำกับควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น



5. การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบและมีจรรยาบรรณ

การพัฒนาองค์กร ต้องมีจรรยาบรรณ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. การนำที่ถูกต้อง
2. ปรัชญาองค์กรที่ถูกต้อง
3. กลยุทธ์ที่เหมาะสม
4. โครงสร้างที่เอื้ออำนาจ
5. คุลอำนาจที่พอดี



6. ความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยน
7. ความร่วมรับผิดชอบของทุกฝ่าย
8. การฝึกอบรมที่สม่ำเสมอ
9. การปรับประยุกต์ใช้เป็นประจำ
10. การประเมินผลที่รอบคอบ
11. การพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

นโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมต้องทำให้เกิดการปฏิบัติอย่างเหมาะสมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของบุคคล 3 ฝ่าย และประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วยผู้จัดการระดับสูงที่ตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมที่องค์กรต้องกระทำ

การจัดการระดับสูงต้องมีการตั้งนโยบายเกี่ยวกับภาระหน้าที่นี้และทำการสื่อสารไปยังสมาชิกขององค์กร ในการรับภาระต้นทุนของสังคมและเป็นการเพิ่มความตระหนักในการรับผิดชอบต่อสังคม



ขั้นตอนที่ 2 ประกอบด้วยผู้จัดการระดับสูงและผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนนี้ผู้บริหารระดับสูงจะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมตามขั้นตอนที่ 1

- หลังจากนั้นก็ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัญหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญรับรู้ถึงปัญหาก็ออกแบบระบบข้อมูลให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและด้านเทคนิค
- ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึงเป็นผู้ให้คำแนะนำด้วยเทคนิคซึ่งสอดคล้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบทางสังคม





ขั้นตอนที่ 3 ประกอบด้วยผู้จัดการระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญและผู้จัดการแผนก

- ในขั้นตอนนี้ผู้จัดการระดับสูงพยายามที่จะบรรลุข้อตกลงของสมาชิกในองค์กรเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม
- พยายามสร้างความหวังที่เป็นไปได้เกี่ยวกับผลของข้อตกลงเกี่ยวกับผลผลิตขององค์กร
- ผู้เชี่ยวชาญจะกระตุ้นการตอบสนองภายในองค์กรซึ่งจำเป็นต้องเข้ากับภาระหน้าที่ทางสังคมอย่างเหมาะสม
- ผู้จัดการแผนกต้องจัดการทรัพยากรและปรับปรุงการดำเนินงานที่เป็นอยู่เพื่อจะได้เข้ากับกิจกรรมทางสังคมและการปฏิบัติภายในองค์กร ผลคือทำให้เกิดการตอบสนองมากยิ่งขึ้น

6. จริยธรรมของนักธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมไทย

- ภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดวิกฤติขึ้นในปัจจุบันนั้น น่าที่จะมีสาเหตุหลักประการหนึ่งมาจากการที่นักธุรกิจนั้นขาดซึ่งจรรยาบรรณในการทำธุรกิจ
- จึงทำให้เกิดผลกระทบต่างๆ ทั้งต่อกิจการของธุรกิจนั่นเอง และต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการนั้นๆ ในแง่ลบ
- เช่น กรณีของสถาบันการเงินและกลุ่มลูกหนี้สินเชื่อของสถาบันการเงินเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน คือธนาคารพาณิชย์ที่ยังคงเปิดดำเนินการอยู่นั้น

**** ควรมีการจัดทำจรรยาบรรณหรือข้อพึงปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์และพนักงานธนาคารพาณิชย์เอาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์และพนักงานของธนาคารพาณิชย์จะได้สามารถยึดถือปฏิบัติได้โดยชัดเจนและเป็นไปอย่างเคร่งครัด****

6. จริยธรรมของนักธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมไทย

- นอกจากนี้ควรจัดให้มีการสอดแทรกการถ่ายทอดในเรื่อง จรรยาบรรณดังกล่าวให้อยู่ในหลักสูตรของการฝึกอบรมภายใน ของทุกๆ ธนาคารด้วย
- เพื่อในอนาคตเราจะได้มีพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่มีจิตสำนึกใน การประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมและ เพื่อให้ระบบธนาคารพาณิชย์นั้นสามารถเติบโตต่อไปอย่างมั่นคง
- โดยได้รับความเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชนและสังคมสืบ ต่อไป



สรุป

ในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน มีการดำเนินการไปอย่างเห็นแก่ประโยชน์ระยะสั้น และมุ่งกอบโกยกำไรที่วัดได้ในงวดเวลาทางบัญชีเท่านั้น ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผิด แท้จริงแล้วจริยธรรมทางธุรกิจนั้นเทียบได้กับวิสัยทัศน์ในการประกอบธุรกิจอย่างยั่งยืน ความสำเร็จของธุรกิจควรวัดจากการที่ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน โดยมีกำไรตามที่สามารถดำรงกิจการอยู่ได้ในระยะยาว การที่องค์กรมีจริยธรรมทางธุรกิจ จะมีวิธีที่ทำให้ประโยชน์เกิดขึ้นในหลายๆ ด้านทั้งในด้านประชากร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ผู้บริหารทุกคนควรมีหลักจริยธรรมในการประกอบธุรกิจที่พึงปฏิบัติ ดังนี้ มีความรับผิดชอบ ความเปิดเผยโปร่งใสยึดถือกฎระเบียบที่ยุติธรรม มีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม (Public Mind) และมีความซื่อสัตย์ จะต้องมีการยอมรับในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะเป็แนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมและช่วยแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในสังคมโดยปัจจัยที่มีผลต่อจรรยาบรรณทางธุรกิจ

